

„Procesní zvěrstvo.“ Fremr úřadoval i po revoluci. S dalšími aktéry procesů zařídí mladou soudkyni

- CZ24 News | 6. listopadu 2023

ČESKO: Kauza soudce Roberta Fremra, který původně mířil na Ústavní soud, vyvolala zájem nejen o prezidentovy nominace, ale také o některé Fremrovy rozsudky. Vedle těch známých z doby před rokem 1989 se ukazuje, že soudce Vrchního soudu v Praze se angažoval i v pozdějších sporných případech. Při jednom takovém se v 90. letech minulého století podílel na zbavení funkce mladé soudkyně.

Šárka Weberová byla jmenována soudkyní v roce 1992, následně působila na Obvodním soudu pro Prahu 3. Relativně krátce poté ji kárný senát v jejích 30 letech zbavil funkce, podle nadřízených kvůli neplnění povinností, podle ní po vyhoceném pracovním sporu o manažerských schopnostech nadřízených, který vedl k osobním nevraživostem. Na redakci Echo24 se Weberová obrátila poté, co média zveřejnila informace o Fremrových rozsudcích z dob socialismu. Podle ní se s dalšími soudci z minulého režimu jako soudce-zpravodaj podílel na jejím nespravedlivém odvolání.

[Fremr Rozh KS Vs](#) by [newsroom](#) on Scribd

Při odvolání Šárky Weberové šlo o to, že odmítla soudit několik případů poté, co byla v rámci soudu na Praze 3 přeražena z trestního úseku na občansko-právní. „K přechodu doktorky Weberové jsem se rozhodl z důvodu jejích neuspokojivých pracovních výsledků, o čemž jsem ji seznámil s dostatečným předstihem,“ uvedl tehdejší předseda soudu Jan Kolařík. Podle Weberové šlo nicméně spíše o důvody osobní a pracovní. Kárně stíhána a odvolána byla za to, že nesouhlasila s tím, že předsedové jí, v rozporu s tím, že byla zákonná soudkyně, odebrali trestní kauzy. Ona naopak hovořila o vytvoření nepříjemného prostředí a „sporů mezi starou a mladou generací“.

Soudkyně posléze na novém úseku odmítla převzít nové spisy s tím, že jí k nim nadřízení dodali jen takzvané spisové značky, a soudila by tak jen formálně bez znalosti spisu. Poté na základě toho, že požadovala předávací protokol k novým spisům, s ní bylo vyvoláno kárné řízení, které i přes odvolání Weberové nakonec skončilo v její neprospěch.

Bez zvukového záznamu

Kárný senát Vrchního soudu v Praze v roce 1994 potvrdil rozhodnutí Městského soudu v Praze a zbavil Weberovou funkce. „Odvolání se podle § 18 odst. 4 zákona č. 412/1991 Sb., o kárné odpovědnosti soudců, ve znění zákona č. 22/1993 Sb. zamítá,“ píše se v rozhodnutí z 29. června téhož roku, pod nímž je podepsán předseda kárného senátu Jaroslav Látal. Kopii tohoto i dalších dokumentů má redakce k dispozici.

Prezidentův bývalý kandidát na Ústavní soud byl členem odvolacího kárného senátu a vůči tehdy ještě soudkyni se podílel na opakovaném porušování zákona v neprospěch obhajoby Weberové. Podle ní nese vzhledem ke své roli v případě odpovědnost.

„JUDr. Fremr nečekaně převzal řízení mého odvolacího kárného procesu po JUDr. Látalovi. Došlo k tomu krátce po zahájení líčení po krátké poradě. Zřejmě se mu nelíbil dosavadní průběh. Mělo to

být zaprotokolováno a v protokolu zdůvodněno. Protizákonně nebylo,“ uvedla pro Echo24.

Vidět je to v protokolu o jednání. „Člen senátu JUDr. Robert Fremr přednesl napadené rozhodnutí, uvedl, v jakém směru je rozhodnutí napadeno a sdělil podstatný obsah dosavadního řízení. V 10.30 hodin ústní jednání přerušeno do 10.40 hodin. V 10.40 hodin pokračováno,“ píše se v listině.

„Poté už řízení proces převzal Fremr, který byl druhoinstanční soudce-zpravodaj a navíc proces v podstatné části řídil, a proto nese zvýšenou odpovědnost za to, že jsem byla nezákonně odvolána z funkce soudkyně. Tuto změnu by potvrdil i zvukový záznam, o který jsem na začátku líčení požádala. Záznam byl zamítnut,“ dodává Weberová.

I to se objevuje v záznamu. „Paní žádá o souhlas ke zhotovení zvukového záznamu z dnešního ústního jednání. Předseda senátu sdělil, že nedává souhlas s provedením zvukového záznamu z dnešního ústního jednání. Zároveň nedává souhlas k obrazovému záznamu z ústního jednání, a to ze stejných důvodů,“ stojí v protokolu.

Procesní zvěrstvo

Weberová to dodnes kritizuje. „V procesu řízeném soudcem-zpravodajem Fremrem byly porušovány procesní zákony jak na běžícím pásu. Byl to doslova masakr práva, procesní zvěrstvo. Šokována jsem si to tehdy kladla otázku, zda jde o soudce s podprůměrnou právní erudicí anebo zda procesní normy porušuje vědomě. Teprve až po nedávném veřejném odhalení, že byl za totality ‚politický‘ soudce, mi došlo, že jen pokračoval ve svých praktikách, které předváděl před listopadem,“ prohlásila.

Problematické bylo v tomto případě i složení prvoinstančního kárného senátu. Do jeho čela se totiž postavil tehdejší předseda Městského soudu v Praze Petr Beneš. Ten tak vystupoval v průběhu řízení jako ten, kdo kárnou žalobu na Weberovou podal, a zároveň jako předseda kárného soudu s pravomocí jmenovat další kárné soudce, což podle [nálezu](#) Ústavního soudu nesměl.

[Fremr UJ VS](#) by [newsroom](#) on Scribd

Soud s Weberovou ignoroval také to, že součástí prvoinstančního kárného senátu byla i Stanislava Píchová, která sama čelila kárnému stíhání s návrhem ministra Jiřího Nováka na její odvolání z funkce soudkyně za řízení politického procesu v roce 1978. Ta později i žalovala Českou televizi za reportáž Soudkyně, ve které byla spojována s politickými procesy proti chartistům a členům Jazzové sekce. Soud ale konstatoval, že se žalobkyně skutečně na politických procesech podílela.

Weberové se zpětně nelíbí ani to, jak Fremr a další v roce 1994 její případ vykreslili, když uvedli, že jde v zásadě o precedens do budoucna.

„Je třeba mít na zřeteli i generálně preventivní funkci ukládané sankce na další soudce, kteří by vykládali soudcovskou nezávislost jako možnost ignorovat povinnosti, které zákon soudci ukládá a které musí respektovat, má-li ve společnosti zaslouženě požívat autority, jež tomuto povolání náleží,“ stojí v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze. Ale podle Weberové exemplární trest český zákon a navazující judikatura zakazuje.

Vzpomínky po 30 letech

Sám soudce Fremr věc na dotaz redakce nechtěl příliš komentovat. „Mohu jen potvrdit, že jsem byl členem odvolacího kárného senátu Vrchního soudu v Praze v předmětné věci, kterým jsem byl jmenován rozhodnutím předsedy Vrchního soudu v Praze. Na rozhodování o odvolání JUDr.

Weberové jsem se jako člen odvolacího senátu podílel. Jakým způsobem jsem přispěl ke konečnému výsledku, uvést nemohu, neboť hlasování členů senátu je tajné,“ napsal v odpovědi.

„Pokud jde o námitky JUDr. Weberové, které uplatnila v odvolacím řízení, mohu jen odkázat na písemné vyhotovení rozhodnutí kárného senátu Vrchního soudu v Praze. Pokud jde o námitky, které uplatnila později, ty komentovat nemohu, a mohou se jimi zabývat (nebo se již zabývaly) orgány oprávněně k přezkumu kárného rozhodnutí. (...) Rekonstruovat případ pouze na podkladě vzpomínek pamětníků 30 let poté rozhodně k serióznímu výsledku nepovede,“ sdělil ještě.

Weberová po dalším dotazu redakce trvala na tom, že expředseda Beneš nezákonně kumuloval funkce a Fremr to přehlížel. „A to je opravdu hodně zvláštní, když se údajně jedná o jednoho z nejlepších soudců České republiky,“ uvedla.

[ZDROJ](#)